

son eller virksomhed, som henvender sig til myndighederne og fremlægger oplysninger om et kartel, efter omstændighederne kan opnå enten strafbortfald eller strafnedsættelse for den bøde, som vedkommende person eller virksomhed ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, jf. forslaget til konkurrencelovens § 23 a.

Den foreslåede straflempelsesordning bygger på en rapport, som blev afgivet i november 2006 af udvalget om styrkelse af konkurrencelovgivningen. Det anføres i rapporten, side 89, at i forhold til en ansøgning om straflempelse er det væsentligt, at myndighederne hurtigt afklarer, efter hvilket regelgrundlag oplysningerne skal behandles. Det vil sige, om oplysningerne skal behandles efter reglerne i konkurrenceloven eller reglerne i strafferetsplejen. Dette vil afhænge af oplysningernes konkrete indhold. Myndighederne må derfor hurtigt afgøre, om oplysningerne er af en sådan karakter, at de giver anledning til f.eks. at iværksætte en kontrolundersøgelse efter konkurrenceloven eller en ransagning efter retsplejeloven. Under alle omstændigheder er det vigtigt, at der ikke opstår et tomrum mellem regelsættene, således at ingen af myndighederne finder, at de er kompetente til at reagere på oplysningerne. Det anføres videre i rapporten, at udgangspunktet i sager, hvor der foreligger en tilståelse om egne og andres strafbare forhold, vil være, at sagen behandles i strafferetsplejens former.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis der ikke foreligger en sådan rimelig grund til mistanke, som kræves efter retsplejelovens regler om ransagning, vil Konkurrencestyrelsen kunne gennemføre et kontrolbesøg efter reglerne herom i konkurrenceloven.

Særligt med hensyn til tilfælde, hvor der *under gennemførelsen* af et kontrolbesøg opstår spørgsmål om, hvorvidt der (på det tidspunkt) foreligger en mistanke som angivet i § 9, stk. 1 – f.eks. fordi virksomhedens indehaver påberåber sig bestemmelsen – bemærkes, at der også her må foretages en samlet vurdering af de oplysninger, der indtil da er tilvejebragt.

Det er i den forbindelse karakteristisk for konkurrenceområdet, at vurderingen af, om der foreligger en mistanke af den nævnte karakter om en strafbar lovovertrædelse af konkurrenceloven, ofte vil bero på omfattende og komplekse overvejelser, jf. herved pkt. 3.2.2.1 ovenfor.

Det vil derfor ofte først være *efter* Konkurrencestyrelsens gennemførelse af en kontrolundersøgelse, at det vil være muligt at opnå et overblik over samtlige dokumenter mv. i sagen. Det vil således i reglen først på dette tidspunkt stå klart, at et konkret fund – f.eks.

en e-mail, et andet elektronisk dokument eller et skriftligt dokument – som Konkurrencestyrelsens medarbejdere i en tidligere fase af sagen, herunder under et kontrolbesøg, er blevet bekendt med, i lyset af de øvrige foreliggende oplysninger i sagen er udslagsgivende for vurderingen af, at der foreligger »rimelig grund« til at mistænke virksomheden mv. for at have begået en strafbar lovovertrædelse.

Den omstændighed, at der undervejs i forbindelse med et kontrolbesøg er gjort et konkret fund, der *sene*re viser sig at være udslagsgivende for vurderingen af, om der kan antages at foreligge et strafbart forhold, betyder derfor ikke, at Konkurrencestyrelsen har været uberettiget til – efter det tidspunkt, hvor fundet blev gjort, men før det stod klart for styrelsen, at der forelå en rimelig grund til at mistænke virksomheden for noget strafbart – at fortsætte det eller de pågældende kontrolbesøg. Der vil i overensstemmelse hermed heller ikke være tale om, at det konkrete fund eller de øvrige dokumenter og oplysninger, som måtte være fremskaffet ved det eller de fortsatte kontrolbesøg, er ulovligt tilvejebragt.

Det bemærkes, at i forbindelse med gennemførelsen af en såkaldt koordineret kontrolundersøgelse (dvs. en undersøgelse rettet mod flere virksomheder inden for f.eks. en bestemt branche) vil det forhold, at der opstår rimelig grund til mistanke om, at én virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse, kunne indebære, at en tilsvarende mistanke vil kunne rettes mod andre virksomheder, der er omfattet af den pågældende kontrolundersøgelse. Det forudsætter imidlertid, at der er den fornødne indbyrdes sammenhæng mellem virksomhederne, f.eks. at de indgår i et kartel. Hvis dette ikke er tilfældet – og der heller ikke på andet grundlag foreligger rimelig grund til mistanke over for de øvrige virksomheder, der indgår i kontrolundersøgelsen – vil der ikke være noget til hinder for, at Konkurrencestyrelsen anvender administrative kontrolbeføjelser i forhold til disse virksomheder.

3.2.2.3.3. Hvad er retsvirkningen af, at der foreligger en mistanke som nævnt i § 9, stk. 1?

I tilfælde, hvor der – før eller under gennemførelsen af et kontrolbesøg efter konkurrenceloven – opstår en mistanke som angivet i § 9, stk. 1, om en strafbar overtrædelse af konkurrenceloven, er udgangspunktet, at tvangsindgreb med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, ikke kan foretages af Konkurrencestyrelsen, men i stedet må gennemføres af politiet efter retsplejelovens regler om strafferetsplejen.